

בש"פ 94/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 94/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בניצרת ב-
בע"מ 20-09-2011 מיום 8.12.2020 שניתנה על
ידי השופט ח' סבאג

תאריך הישיבה:
א' בשבט התשפ"א (14.1.2021)

בשם העורר:
עו"ד יעלআতামনা

בשם המשיבה:
עו"ד עינת כהן גروسמן

החלטה

1. לפנינו ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בניצרת (השופט ח' סבאג) בע"מ 20-09-2011 מיום 8.12.2020, בגין הוצאה לעורר צו פיקוח ומעקב לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני עויבות מיני, התשס"ו-2006 (להלן: החוק).

2. העורר הורשע ביום 1.7.2020 על פי הודהתו, בעבירה של מעשה מגונה בנסיבות חמימות, לפי סעיפים
עמוד 1

348(ב), 345(א)(1) ו-345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ונגזרו עליו 11 חודשים מאסר בפועל.

בכתב האישום המתוון שבו הודה העורר תואר, כי ביום 11.9.2019 ניגש העורר אלקטינה, ילידת שנת 2014 אשר שהתה באותו עת סמוך לביתה, נישק אותה על לחיה לשם גירוי סיפוק או ביוזי מיני, ביקש منها לנשך אותו, והצע ללה דבר מה שהזיא מכיסו. בהמשך לכך, הקטינה פנתה לעבר ביתה, ואילו העורר ביקש منها להתקרב אליו, ונישק אותה על ידיה.

3. טרם שוחרר העורר ממאסרו, הגישה המשיבה בקשה להוצאה צו פיקוח ומעקב נגדו, בתנאים ובהגבלות שפורטו בבקשתה.

עם שחררו ממאסר, העורר הופנה לגורם המתאים לעבריini מין ברשות לשיקום האסיר, על מנת לקבל את חוות דעתו באשר לאפשרות שלילובו בתוכנית לשיקום מוגן. בחוות הדעת צוין כי העורר אינו לוקח אחריות על מעשיו, ואין לו נזקקות טיפולית כלשהי, ומסקן לא הומליך על שלילובו בתוכנית שיקומית.

נסוף על כן, העורר הופנה למרכז להערכת מסוכנות מינית, אשר העיר את רמת מסוכנותו כגבואה. זאת, בין היתר, לנוכח הרשותו בשנת 2009 בעבירות של ניסיון לבצע מעשה סדום בנסיבות מחמירויות וביצוע מעשים מגנים בתנאים מחמירויות בקטין בין 9 שנים, אשר בגין הוטל עליו עונש של 6 שנות מאסר בפועל ועונשים נלוויים; וכן בשים לבן שאיינו לוקח אחריות לביצוע העבירות, ולהתמכרותו ארוכת השנים לאלכוהול, המונעת ממנו לקיים אורח חיים יציב.

לבסוף, בחוות דעת מטעם היחידה לפיקוח על עבריini מין הסביר הצורך בקביעת התנאים שהתקשו במסגרת צו הפיקוח. בפרט, צוין כי העורר הפר את תנאי צו הפיקוח הקודם שהוטל עליו בגין הרשותו הקודמת אשר פורטה לעיל; ביצע את העבירה דן חדשניים ספורים בלבד לאחר תום תוקפו של אותו צו; ולהובתו אף הרשותות קודמות בעבירות מין, אלימות ורכוש בין השנים 1998-2006.

4. בית המשפט המחויז קבע כי מחוות הדעת שנערכו בעניינו של העורר עולה כי "אין כל סימנים לשיקום צפוי של המשיב". על כן, ובשים לב לכך שביצע את העבירה דן זמן קצר לאחר תום תוקפו של צו הפיקוח הקודם שנקבע לו, הורה בית המשפט על הטלת צו הפיקוח למשך התקופה המקסימלית הקבועה בחוק, קרי 5 שנים.

עוד נקבע, כי התנאים וההגבלות שלם עתרה המשיבה בבקשתה למtan צו פיקוח נועד למתן את מסוכנותו הגבואה של העורר – עבריין מין רצידוויסטי – אשר שב וביצע עבירות מין כלפי קטינים בגילים צעירים ביותר.

בפרט, נקבע כי על מנת לצמצם את המסוכנות הנש��פת מהעורר כלפי קטינים השווים במחיצתו, נדרשתנווכחות של בגין המודע לפרט העבירות שביצע; כי קיימת הצדקה למtan הוראות האוסרות עליו לצרוך תכנים פורנוגרפיים אשר עלולים להגביר את מסוכנותו כלפי קטינים; וכי האיסור על צריכה אלכוהול נחוץ בעניינו, שכן התמכרותו לאלכוהול מנסה עליו לקיים אורח חיים יציב ומסירה ממנו עכבות בנוגע לתקיפת קטינים. בהקשר אחרון זה צוין, כי העורר הודה כי בימים שלפני ביצוע העבירה הנוכחיות הוא שתי אלכוהול "באופן מוגן ווומיומי".

.5. مكان הערר שלפני.

העורר אינו חולק על קיומה של הצדקה להטלת צו הפיוקה בעניינו, כי אם על מידתיות חלק מן התנאים והגבליות שנקבעו בו. לשיטתו, החובה שהוטלה עליו שלא לשחות בקרבת קטינים וקטינות ללא פיוקו של בגין אשר מודיע לפרטיו העבירות שביצע, פוגעת באופן בלתי מידתי בזכותו לפרטיו.

כן Natürlich, כי לא כוח קשור בין צריכה אלכוהול או צפיה בפורנוגרפיה לבין ביצוע עבירות המין על ידו, ומשכך הגבולות אלו אין מידתיות.

לבסוף Natürlich, כי הערכת מסוכנותמושפעת בין היתר מ"פקטורים דינמיים" העשויים להשנות מעט לעת, ומשכך יש לקבוע את תוקפו של צו הפיוקה למשך תקופה מצומצמת, כאשר לאחר מKENINTAN יהיה לבחון את הצורך בהערכת תוקפו של הצו בהתאם לתנאים שיתקיים בו באותה עת.

.6. מנגד, באת-כוח המשיבה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחויז וסבירה כי יש לדוחות את העරר.

לשיטה, התנאים שהוטלו על העורר בצו הפיוקה נדרשים כדי לצמצם את המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו; ואילו התקופה שבה הצו יהיה בתוקף נחוצה שכן העורר הוא עבריין מין רצידוויסטי אשר אינו מעוניין לעבר הליך שיקומי.

עוד הדגישה באת-כוח המשיבה את הפרוטו החזרות ונשנות של העורר ATAהגבליות שנקבעו בעניינו בצו הפיוקה הקודם שהוצאה לו – אשר בגין הורשע בשנת 2015 ונגזר עליו עונש של 3.5 חודשים מאסר בפועל; וכיינה כי העורר הפר גם את התנאים שהוטלו עליו בצו הפיוקח דן.

.7. לאחר שעינתי בערר ובנספחיו, וسمעתו את טענות בא-כוח הצדדים בדין שהתקיים לפני, באתי לככל מסקנה כי דין הערר להתקבל באופן חלקי כפי שיפורט להלן.

ראשית, לא מצאתי כל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחויז באשר לתוכן הגבליות שנקבעו לעורר בצו הפיוקה. מטרתן של מגבלות אלו היא לנסوت ולצמצם את המסוכנות הנשקפת מהעורר כלפי קטינים רכים בשנים, הנמלדת מעבירות המין ששב וביצע. זאת בפרט, כאשר עליה מחייבת דעת המרכז להערכת מסוכנות, כי עבירות המין קודמות שביצע בקטין בן ה-9, בוצעו כתוצאה משתית אלכוהול מופרחת על ידו.

בנסיבות אלו, ובשים לב לכך שהעורר אינו נוטל אחריות לביצוע העבירות ואינו מעוניין להשתלב בהליך שיקומי מתאים, אני סבור כי הגבליות וה坦אים שנקבעו לגבי הולמים ודורים כדי להפחית ולממן את המסוכנות הנשקפת ממנו.

.8. עם זאת, לאמן הנמנע לטעמי כי במרוצת הזמן יחולו שינויים בחיו האישיים של העורר אשר יהא בכוחם

לצמצם את מסוכנותו. על כן, לנוכח חומרת הגבלות שנקבעו לו, ובשים לב לטיב העבירה שבה הורשע במקרה דנן, אני סבור כי יהיה זה נכון לקבוע כבר עתה את תוקפו של צו הפקוח למשך התקופה המקסימלית הקבועה בחוק.

משכך, אני סבור כי יש לקצר את התקופה שבה יעמוד צו הפקוח בתוקף ולהעמידה על 3 שניות בלבד מיום 17.9.2020. מובן כי ניתן להאריך את תוקפו של הצלאהר مكان, ככל שייתעורר בכך צורך (ראו סעיף 14(ב) לחוק).

9. אשר על כן, אני מקבל את העرار בחלוקת, כמפורט בפסקה 8 לעיל. יתר התנאים והגבלות שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחויזי ייוותרו על כולם.

ניתנה היום, כ"ז בשבט התשפ"א (8.2.2021).

שפט